

ugen. Dette indebærer, at timetallet i en 3 måneders periode kan være lavere end fastsat i § 16, stk. 1.

Med forslaget etableres en udtrykelig hjemmel til at fravige bestemmelserne i folkeskolelovens §§ 5, stk. 1-4, 7, 8 og 16, stk. 1, for så vidt angår undervisningen af tosprogede elever. Det svarer til, at undervisningsministeren ifølge folkeskolelovens § 3, stk. 2, har bemyndigelse til at fravige bestemmelser i loven for så vidt angår reglerne om specialundervisning og anden specialpædagogisk bistand. Det er alene hensigten at anvende bemyndigelsen til at videreføre ovennævnte bestemmelser i bekendtgørelsen fra 1984 i en ny bekendtgørelse om folkeskolens undervisning af tosprogede elever. Det er dog hensigten at lade lovens almindelige regler om minimumstimetallet slå igennem, også når det drejer sig om undervisning af tosprogede. Med den nye folkeskolelov blev minimumstimetallet på de yngste klassetrin timer forhøjet fra 15 til 20 timer.

Fravigelse af § 36, stk. 2

I bekendtgørelsen fra 1984 er det fastsat, at elever, der modtager særlig tilrettelagt undervisning i dansk i en modtagelsesklasse på en anden skole end distriktsskolen, kan optages i en almindelig klasse på den skole, hvor modtagelsesklassen er placeret, hvis særlige forhold taler derfor.

Bestemmelsen bygger på en forudsætning om, at elever, der har behov for undervisning i en modtagelsesklasse, kan henvises til andre skoler end distriktsskolen, hvor en sådan klasse ikke er oprettet på distriktsskolen. Dette svarer til, at elever med behov for specialundervisning i en specialklasse kan henvises til andre skoler, hvis der ikke på distriktsskolen er oprettet en specialklasse. Der kan ifølge folkeskolelovens § 22, stk. 3, ske henvisning til specialklasser i andre kommuner. Det antages, at der – så meget mere – kan foretages henvisning til en specialklasse på en anden skole i hjemkommunen, hvis der ikke på distriktsskolen er etableret en specialklasse under en undervisning, der opfylder elevens behov.

Den nævnte bestemmelse i bekendtgørelsen fra 1984 tog oprindeligt fortrinsvis sigte på situationer, hvor man samler tosprogede elever fra kommunens forskellige skoler i modtagelsesklasser på en evt. flere af kommunens skoler. Nogle kommuner har imidlertid anvendt bestemmelsen til at opnå en fordeling af elever, der ikke forstår dansk, idet man har placeret modtagelsesklasserne på skoler, hvor der i forvejen er få tosprogede elever.

Det er hensigten i en kommende bekendtgørelse om folkeskolens undervisning af tosprogede elever at fastsætte bestemmelser om skoleplacering, der bl.a. tager sigte på den nævnte praksis. I en tilhøren-

de vejledning vil man pege på, at børn, der er uden forhåndskendskab til dansk, bedre kan tilegne sig dansk sprog, hvis modtagelsesklasserne placeres på skoler, hvor der ikke er en stor koncentration af tosprogede elever. Som det fremgår af bekendtgørelsen fra 1984, skal elever i modtagelsesklasser efterhånden have nogle af deres timer i en almindelig klasse. Det vil fremme elevernes tilegnelse af dansk, hvis de kan få disse timer i klasser med en overvægt af elever, der fuldt ud behersker dansk.

Det er endvidere hensigten, at der efter den kommende bekendtgørelse – som en nydannelse – åbnes mulighed for, at elever efter omstændighederne kan henvises til modtagelsesklasser på andre skoler end distriktsskolen, selv om der på denne er etableret modtagelsesklasser. Dette vil kunne ske, hvis skolen ud fra en konkret vurdering på grundlag af det samlede antal tosprogede elever og forholdene i klassen i øvrigt mener, at klassen kun kan modtage et begrænset antal elever fra modtagelsesklasser, hvis disse elever skal have optimale betingelser for at tilegne sig dansk.

Forslaget åbner også mulighed for, at elever kan henvises til modtagelsesklasser på andre skoler, hvor undervisningen i dansk som andetsprog er tilrettelagt med henblik på bestemte sproggrupper.

I forbindelse med henvisninger til modtagelsesklasser sigtes der alene til elever, der efter en individuel vurdering findes ikke at kunne dansk ved optagelsen i folkeskolen. Det forudsættes, at elever, der er i stand til at deltage i klassens almindelige undervisning, hvis de får særlig støtte på hold mv. i nogle ugentlige timer, straks påbegynder undervisningen i den almindelige klasse.

Der kan ikke efter forslaget fastsættes generelle kvoter for, hvor mange tosprogede elever der kan deltage i undervisningen i de almindelige klasser.

Efter den gældende ordning har eleverne krav på at blive optaget i distriktsskolen, når undervisningen i modtagelsesklassen er afsluttet, hvilket normalt forudsættes at ske efter 1½-2 år. Det er hensigten at fastholde denne retningslinje, idet der ikke efter dette tidspunkt foreligger afgørende hensyn af undervisningsmæssig karakter, der kan begrunde en fravigelse af retten til at blive optaget på distriktsskolen i henhold til § 36, stk. 2. Erfaringsmæssigt foretrækker mange af forældrene til tosprogede børn imidlertid, at børnene forbliver på den skole, hvor skolegangen er påbegyndt. De kommunale skolemyndigheder kan give forældrene råd om skoleplaceringen efter modtagelsesklassen, og man kan i den forbindelse pege på, at en undervisning i en skole med relativt få tosprogede elever vil lette elevernes sociale integration i et almindeligt skolemiljø.